

οἱ καλούμενοι κλοκίχαθοι, δὲν εἶχον τὸ Θησεῖον εἰς μεγάλην ὑπόληψιν.

Ἐνώπιον δὲ τοσούτων καὶ τόσον σαφῶν μαρτυριῶν τῶν ἀκριβεστέρων συγγραφέων ἢ ἐν εἶδει ἐνδοιασμοῦ προφερομένη γνώμη τοῦ Μ. ἐτυμολογικοῦ (35), ὅτι τὸ Θησεῖον ἴσως ὑπῆρξε ναὸς τοῦ Θησεῶς, οὐδὲν διαφέρει. Ὁ Ἐτυμολόγος τὴν ἐξασθενεὶ αὐτὸς, λέγων πρότερον ἐπὶ τῇ βάσει ἀξιόπιστων μαρτυριῶν, ὅτι τὸ Θησεῖον εἶναι τέμενος καὶ μόνον, ὡς φαίνεται, διὰ τὰ γίνῃ πλέον εὐκατάληπτος εἰς τοὺς ἀναγνώστας του, προσθέτει ἐν ἐπεξηγήσει, κατὰ τὴν συνήθειαν τῆς ἐποχῆς του, ὅτι τοῦτο σημαίνει ναόν. Διότι ἡ ἐκκλησιαστικὴ συνήθεια τῶν Βυζαντινῶν ὀνομάζει ναὸν καὶ τὸ παραμικρὸν ἱερόν. Ὁ μὲν Ἐτυμολόγος λοιπὸν ἀντιφάσκει αὐτὸς πρὸς ἑαυτόν. Εἰς δὲ τοῦ Ἡσυχίου τὸ γλῶσσημα, ἐὰν ἴσως τοῦτο δὲν ἐλήφθη ἐξ αὐτοῦ τοῦ Ἐτυμολογικοῦ, πεποιθὸς ἀντιτάττομεν τοῦ Φωτίου τὴν μαρτυρίαν (36)· διότι ἀπλοῦν ἠρώον ἐδύνατο μὲν ἐξ ἀπροσεξίας νὰ συμπεριληφθῇ ὑπὸ τὴν *εὐρυτέρα* ὀνομασίαν ναὸς, ἀλλ' οὐχὶ τοῦμαλιν, ναὸς δὲν δύναται νὰ λέγεται ἠρώον. Ἐκτὸς δὲ τοῦ Ἐτυμολόγου καὶ τοῦ Ἡσυχίου, ὄντων γραμματικῶν τοῦ δεκάτου μετὰ Χριστὸν αἰῶνος, ἄλλος οὐδεὶς κατεχρήσατο τῷ ὀνόματι ναὸς ἐπὶ τοῦ Θησείου. (ἀκολουθεῖ)

ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΣΠΟΓΓΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΛΕΥΚΑΝΣΕΩΣ ΑΥΤΩΝ.

Οἱ σπόγγοι (*spongiae marinae*) ἀνήκουσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ζωοφύτων, εἶναι δηλ. ἐν μέρει φυτὰ καὶ ἐν μέρει ζῶα· ἀλιεύονται δὲ εἰς διαφόρους θαλάσσας καὶ εἰς τινὰς νήσους τοῦ Ἑλλ. ἀρχιπελάγους, ἰδίως δὲ εἰς Κάλυμνον. Οὗτοι εὐρίσκονται πολλάκις εἰς ἀρκετὸν βάθος, ὥστε οἱ καταγινόμενοι μὲ τὴν ἀλιεῖαν αὐτῶν πολλοὺς ὑποφέρουσι κινδύνους. Ἡ δὲ ἀλιεῖα τῶν σπόγγων γίνεται ὡς ἐφεξῆς· ἀφοῦ προηγουμένως χύσωσιν ὀλίγον ἔλαιον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ὅ-

πως ἀποκατασταθῇ αὕτη διαφανεστέρα, οἱ σπογγαλιεῖς ρίπτονται ὠπλισμένοι μὲ μάχαιραν εἰς τὸ βάθος τῆς θαλάσσης καὶ ἐκκόπτουσι τὸν σπόγγον ἐκ τῶν σπογγολίθων, ἐφ' ὧν οὗτος εὐρίσκεται. Ὁ βυθισθεὶς σπογγαλιεὺς συνοδεύεται συνήθως ὑπὸ μιᾶς λέμβου, ἀφ' ἧς ἐξαρτᾶται σχοινίον μὲ κώδωνα, δι' οὗ κωδωνίζων οὗτος ἀνέρχεται προσφῆρων εἰς τοὺς συντρόφους τὸν σπόγγον. Πόσοι ὅμως τῶν δυστυχῶν τούτων σπογγαλιῶν εὐρίσκουσι τὸν θάνατον εἰς τὸ ἔργον τοῦτο! Καθότι συχνότατα κρατοῦνται ὑπὸ τῶν πλοκάμων μεγάλων ὀκταπόδων διὰ τινὰ καιρὸν καὶ ἀπαπνίγονται, ἢ καταβιβρώσκονται ὑπὸ μεγάλων ἰχθύων καὶ καρχαριῶν.

Οἱ σπόγγοι ἀναλόγως τῆς λεπτότητος καὶ λευκότητος αὐτῶν ἔχουσι καὶ διάφορον ἀξίαν· οἱ δὲ λεπτότεροι καλοῦνται σπόγγοι κοσμητικοὶ (*sponges de toilette*). Ποία τῶν κυριῶν δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχη τὸν σπόγγον τῆς λευκῆς καὶ μαλακῆς ἐπιδεικνύουσα αὐτὸν ὡς ἐξαισίου λεπτότητος καὶ ὠραιότητος. Καὶ ὅμως οἱ ἀλιεύμενοι σπόγγοι εἶναι κίτρινοι ἢ μέλανες καὶ πλήρεις σπογγολίθων ἢ δὲ ἀπόκτησις λεπτοῦ σπόγγου ἐκκενώνει τὸ βαλάντιον πλέον τοῦ δέοντος, καθότι οἱ καλοὶ σπόγγοι πληροῦνται 6 καὶ 8 δραχμάς.

Ὅθεν ἐνταῦθα πρόκειται λόγος, φιλότατη ἀναγνώστρις, νὰ λευκάνῃς τὸν σπόγγον σου ἄνευ μεγάλων ἐξόδων. Τοῦτο δὲ γίνεται ὡς ἐξῆς.

Τὸν σπόγγον ἐκεῖνον ὅστις εἶναι μετὰ λίθων συμμεμιγμένος ἔνθεσον εἰς ὄξος εἰς ὃ τὸν ἀφίνεις ἐπὶ τινὰ καιρὸν. Τὸ ὄξος τοῦτο διαλύει τοὺς ἐμπεριεχομένους σπογγολίθους ἐπραξεν ἤδη τὸ ἦμισυ τῆς ἐργασίας. Μετὰ τοῦτο λαμβάνεις τὸν σπόγγον τοῦτον καὶ ἀφοῦ καλῶς τὸν ἐκπλύνῃς τὸν ἐκθέτεις εἰς τοὺς ἀτμοὺς καιομένου θείου. Οὕτω θέλεις λάβει τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἴδῃς τὸν σπόγγον σου μετ' ὀλίγην ὥραν λευκὸν, λευκότατον, καὶ ἀποκτήσεις ἄνευ οὐδεμιᾶς σχεδὸν δαπάνης λαμπρότατον σπόγγον, ὃν θὰ ὀνομάζῃς σπόγγον κοσμητικὸν (*sponge de toilette*).

Ὁ σπόγγος ἅμα ἐξέληθ' ἐκ τῆς θαλάσσης εἶναι σχεδὸν μελανὸς, ἐμπεριέχει δὲ ἐπιπλαβεῖς οὐσίας, αἵτινες ἅμα ἔλθωσιν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ δέρματος πληροῦσι τοῦτο ἐξανθημάτων. Αἱ οὐσίαι αὐταὶ διαλύονται βαθμῆδὸν ἐνὸσω ὁ σπόγγος ἔρχεται εἰς πλείονα συνάφειαν μετὰ τοῦ ἀέρος.

Ἐν τῶν μερῶν ἐξ οὗ γίνεταί μεγάλη ἐξαγωγή σπόγγων εἶναι ἡ νῆσος **Banama** ἐν τῷ Εἰρηνικῷ ὠκεανῷ.
Ξ. ΛΑΝΔΕΡΕΡ.

35) Ἐ τ υ μ. Μ. ἐ. λ. Θησεῖον· τ ἐ μ ε ν ὸς ἐστὶ τῷ Θησεῖ, ὃ τοῖς οἰκέταις ἄστυλον ἦν, ἐλέγοντο δὲ δίκαι ἐνταῦθα· ἢ ν α ὸς τοῦ Θησεῶς, ἐφ' ὃν οἱ ἀποδιδράσκοντες δούλοι προσέφευγον, κ. ἐ.

36) Ἡ σ ὄ χ. ἐ. λ. Θησεῖον· ν ε ὡς Θησεῶς, ἐφ' ὃν οἱ ἀποδιδράσκοντες κατέφευγον· δηλοῖ δὲ καὶ φυτὸν τι ποῖον· καὶ τὸ δεσμοτῆριον παρὰ Ἀθηναίους.

Φ ὡ τ. ἐ. λ. Θησεῖον· τὸ Θησεῶς ἢ ρ ῶ ὢ ο ν, ὃ τοῖς οἰκέταις ἄστυλον ἦν.